

950W-950P

950P

11.1

కుటుంబ లో ఒక్కవ్యక్తి అనారోగ్యకారణంగా ఆ కుటుంబం యావత్ ఆర్థికంగా తల్లడిల్లి పోతున్న పరిస్థితుల్లో....కుటుంబ సభ్యుల బాధ్యత ఏమిటి? ఎలాగూ వయం కాని రోగమేవని తెలిసినా మాస్తూ మాస్తూ వైద్యం ఎలా మాన్పించగలరు? అలా అని ఎంకాలం ఒక్కవ్యక్తికోసం మిగిలిన అందరూ కష్టాలను భరించగలరు?

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు

“బాబా” అని పిలిచాడు కుక్కల్లో
కూర్చుని చదువుకుంటున్న వన్నెం
దేశ్వాణుని ఎమ్మడిగా.

మంచం మీద వడుకుని గాఢ నిద్రలో
వున్నాడు బాలయ్య. బాబు వచ్చుచున్నాడు
పిలిచిన ఏలుపు అతనికి విని చలేడు.
బాబు తన అనుమానం నిజమే అని
చదువుతూన్న పేజీలోని అక్షరాలవంక
శ్రమపడి చూశాడు. నిజమే, నిజమే.

“బాబా” అని మరి కొంచెం గట్టిగా
పిలిచాడు.

మధ్యాహ్నం మూడయింది. పెద్ద
కొడకు రమ్మ మ్యాట్టి పనిమాట్లాడు.
లక్ష్మి ప్లేహీతులాలంటే తెళ్ళింది భార్య
రాధమ్మ వాళ్ళ పేనత్తకి జబ్బు వుంటే
చూమర్యకు వెళ్ళింది.

ఇంట్లో కండ్రి కొడుకూ యిద్దరే
వున్నారు.

ఈసారి బాలయ్యకు వినిపించింది.
తాను నిద్రలో వున్నప్పుడు కొడుకు లేవడే.
మెంజన తెచ్చుకుని, కొడుకు వంక
ప్రేమా తూస్తూ “ఏమిటా?” అన్నాడు.

**“బాబా చూడు. నాకేం అర్థం వచ్చింది
లేదు.”**

“ఏమిటా అర్థం కానిది?”
**“నాకు కళ్ళు కనిపించటం లేదు
బాబా”**

బాలయ్య తృప్తిపడి లేచి వచ్చాడు.
“ఏమిటా ఏమిటా అంటున్నావు?”

“అవును బాబా! ఉన్నట్లుండి అక్షరాలు
మనక మనగా కనిపించాయి. తర్వాత
అసలు కనబడ లేదు. ఇప్పుడేం కనిపించ
టంలేదు. అంతా చీకటిగా వుంది బాబా.”
బాలయ్య కళ్ళముందు చీకటి వల
యాలు గిరున తిరిగినట్లయినాయి. గబ
గబ మంచం మీద మంచి దిగి కొడుకు
దగ్గర తెళ్ళాడు.

**“ఏమిటి బాబూ! ఏ మయింది దీ
నిజంగా ఏమీ కనబడటం లేదా?**

బాబువి విశాలనేత్రాలు. కళ్ళ చుట్టూ
నల్లగా అందంగా వుంటుంది.

ఆ కళ్ళు యిప్పుడూ అందంగానే
వున్నాయి. కాని నాటిలో యిప్పుడేదో
లోపించినట్లుంది! అది కాంతా? కళా?
సహజత్వమా?

**“నిజం బాబా! నాకేం కనబడటం లేదు.
ఈ వున్నకం, గది, మవ్వు అసలేమీ కన
బడటం లేదు. కళ్ళ మూసుకుంటే ఎలా
వుంటుందో అలా వుంది”** బాబు ఏడుపు
గొంతుతో అన్నాడు.

బాలయ్య గుండె ద్రవించిపోయినట్ల
యింది. కొడుకు ప్రక్కన కూర్చుని
భుజం చుట్టూ చెయ్యేసి దగ్గరకు లాక్కు
న్నాడు.

**“భయపడకు బాబా! పీరసంవల్ల ఆలా
వుండేమో! ఒక్కసారి ఎవరికైనా ఆలా
వుంటుంది!”** అన్నాడు. అయినా గుండె
దడదడమంటూనే వున్నది.

“నాకేం భయం లేదు బాబూ! కాని

కనిపించకపోతే చికాగ్గా వుంది. వెంటనే
అన్నీ చూసెయ్యాలని వుంది.”

**“తగ్గిపోతుంది బాబూ. అమ్మ రాగానే
డాక్టరు దగ్గరకు వెళదాం.”**

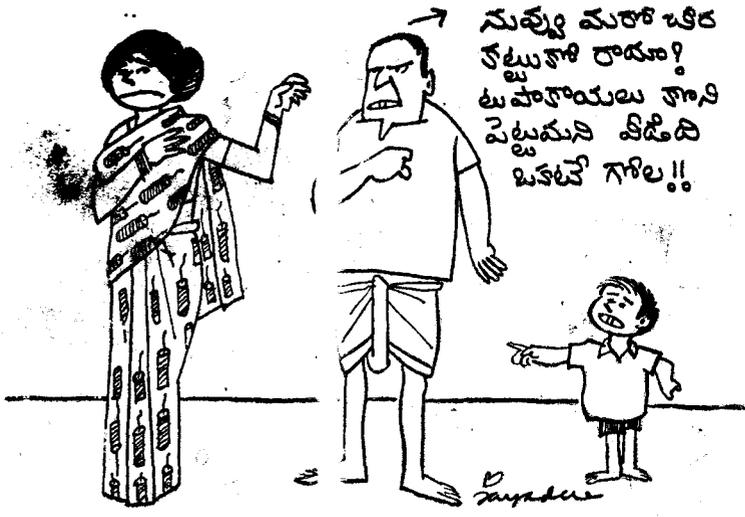
బాలయ్య కొడుకుని మరింత దగ్గరగా
లాక్కుని కూర్చున్నాడు!

బాబు కళ్ళు మూసుకుని మెదలకుండా
వడుకున్నాడు. అతని కాళ్ళర్యంగా వుంది.
అతనికి భయంగా లేదు! అతనికి నవ్వు
స్తోంది. కళ్ళు మూసుకున్నా, తెరిచినా
ఒకేలా వున్నందుకు.

బాబు ఏ దేశ్య వయసొచ్చేవరకూ
మామూలుగానే వున్నాడు. ఆరోగ్యంగా
కనిపించేవాడుకూడా. ఉన్నట్లుండి కరీరంలో
మార్పు రాసాగింది. ముఖానికి నీరు పట్టి
కట్టు నిగారింపుగా కనబడసాగింది.
బాలయ్య భయపడి డాక్టర్ల దగ్గరకు తీసు
తెళ్ళాడు. డాక్టర్లు ఉబ్బు కొమ్మెర్ల న్నారు
మండలిస్తున్నారు. బాలయ్యకు పిల్ల
లంటే వంప ప్రాణాలు. కాస్త వస్తే
కంగాను వదిలిపోతాడు. చేసేది గుమాస్తా
ఉద్యోగమయినా ముందు వెనకా ఆలో
చించకుండా డబ్బు ఖర్చు చేశాడు.

బాబుకి తగ్గింది! బడికిపోయి వస్తు
న్నాడు. అతనికి ఎప్పుడూ వస్తు మార్కులే
రావటం అలవాటు.

ఏదాదన్నా గడవక ముందే జబ్బు మళ్ళీ
తిరగపెట్టింది. బాలయ్య మళ్ళీ డాక్టర్ల
చుట్టూ తిరిగాడు. వాళ్ళా పరీక్షంపి చేసి
డిస్కాస్ క్రానిక్ అయిందన్నాడు.

నువ్వు మరొకటి
 ట్యూబుల రాయా?
 ట్యూబులు కాని
 పెట్టునుని వీడిది
 ఒకటే గోల!!

అప్పట్నుంచి బాబుది మందుల కం
 అయింది. బాలయ్యకు డాక్టర్ల
 సంవత్సరాలను, చేతి మహాత్మ్యం
 నమ్మకం వుంది. విసుగూ విరా
 లేకుండా కనబడిన డాక్టర్లందరి దగ్గ
 తీసుకెళ్ళాడు. వాళ్ళు చేయించమన్న
 లన్నీ చేయించాడు.

కొన్నాళ్ళు తగ్గినట్లుగా తగ్గేది.
 తిరగబెట్టేది. దబ్బు వందలకు వంద
 అర్బు అయేది. జబ్బు మాత్రం క్రొ
 అయింది.

మొదట్లో రాధమ్మకూడా భర్తల
 కొడుకి కోసం ఆరాట పడింది. గాని రా
 రానూ ఆమెలో ఏదో సత్యం అర్థం చె
 కున్న తత్వం పెరిగి మొండితనం తె
 కని "బాబుకి తగ్గకండి యిహా. చర
 శక్తికి మించిన ఖర్చు చెయ్యొద్దు.
 జరుగుకుండా జరగనియ్యండి, చూ
 పూరుకుండా," అన్నది.

"రాధా! బాబు మనకొడుకు" అన్నా
 బాలయ్య.

"కాని చనకింకా యిద్దరు పి
 యన్నాడు!" అంది రాధ.

"బాబు బతుకుని గాలికి వదిలెం
 కూడదు."

"అందుకని మిగతా పిల్లల భవిష్యత్తు
 చూస్తూ చూస్తూ నాశనం చెయ్యకూడదు."
 "రాధా నా బాధ నీకు తెలీదు."

"తెలుసండీ. జీవితంలో కొన్నింటిని
 మను తెగించి వదిలెయ్యాలి. అశాశ్వత
 మైనదాన్ని ఒప్పకోటానికి మీరు నిరా
 రిస్తూ ఆకృతచన చేసుకుంటున్నారు.
 నిజాన్ని భరించడమవుతున్నాను నేను.
 బాలయ్య వాదించలేదుగాని తన ప్రయ
 త్నాలు మానలేదు.

బాబు జీవితం జబ్బు అనే మబ్బుక్రింద
 అలా వుగిపోతూ మెల్లమెల్లగా ముందుకు
 ప్రాకుతోంది.

రాధమ్మ యింటికి రాగానే బాలయ్య
 బాబుని రిజెక్ట్ ఎక్కించుకుని మొరలు
 తమ ప్యామిలీ డాక్టరు దగ్గికి తీసుకె
 ళ్ళాడు. ఆయన తనకు చేకనైన అన్ని
 పరీక్షలు చేసి, జనరల్ హాస్పిటల్ కి తీసు
 కెళ్ళమని సలహా యిచ్చాడు. జనరల్
 హాస్పిటల్ కెళ్ళాక, అక్కడ ముందుకేసు
 అడ్మిట్ చేసుకున్నారు. సాయంత్రంవేళ
 కాబట్టి డ్యూటీ డాక్టర్ మినహా ముఖ్య
 లెవరూ లేరు. ఎమ్బెస్సీగా చెయ్యవలసిం
 దేమీ లేదనీ, మరునాడు అవసరాన్నిబట్టి

కేసు ప్రొసీద్ అవటం జరుగుతుందని
 చెప్పారు.

బాబుని ఎడ్మిట్ చేసి, ఆ విషయం చెప్ప
 టానికి కొడుకుని ఒక్క డ్నే విడిచి
 బాలయ్య యింటికి బయల్దేరాల్సివచ్చింది.

"నాకేం భయంలేదు నాన్నా. నాకు
 ఎక్కడున్నా ఒకచేలావుంది, నువ్వెళ్ళి
 రా" అన్నాడు బాబు.

బాబుని నర్సులకి వప్పజెప్పి బాలయ్య
 దిగులుగా యింటికెళ్ళాడు.

ఇంట్లో రిఘునీ, లక్ష్మినీ వుండమని
 చెప్పి బాలయ్య, రాధమ్మ హాస్పిటలుకి
 వచ్చారు.

రాధమ్మకి బాబుని చూస్తే ఏ దుఃఖ,
 భర్తనిచూస్తే బాలి, అటు కడుపు తీపి,
 ఇటు కర్తవ్యం. ఆ మె మొదట్నుంచి
 క్రమశిక్షణలో పెరిగింది. కష్టాలని
 ధైర్యంగా ఎదుర్కోవటం ఆమె సంస్కా
 రం. మమకారాలని మనసులో దాచు
 కుని బయటకు కఠినంగా మాట్లాడట
 అలవాటు చేసుకుంది.

రాత్రంతా బాలయ్య బాబుని పలవరిస్తూ
 గడుపుతుంటే భర్తని మందలించింది.

"అమ్మ నీకంటే ఎంతో తెలివైంది
 బాబా" అని బాబుంటే అవకలకుపోయి
 ఎవరూ చూడకుండా ఏడ్చేసింది,

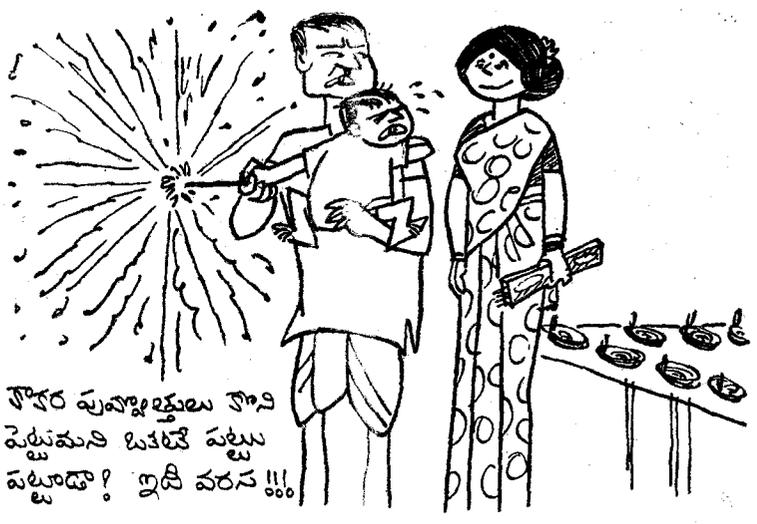
మరునాడు డాక్టర్లందరూ వచ్చి బాబుని
 ఎగ్జామినేషన్ చేశారు. న్యూరాలజిస్ట్, ఐ సైప్సి
 లిస్టు అంతా వచ్చారు.

మొదట్లో ఎవరికీ ఏమీ అర్థంకాలేదు.
 చేసే పరీక్షలన్నీ చేశారు.

వాళ్ళలో వాళ్ళు గంటలతరబడి చర్చించి
 చుకొని చివరకు నెప్రైటిస్ లో యిలా
 హలాత్తుగా చూపు పోవటం ఓ కాంప్లికే
 షన్ అన్న నిర్ధారణకు వచ్చారు.

అదే సమయానికి పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్
 ఎగ్జామినేషన్లు జరుగుతున్నాయి, ఆవ
 థల్ మాఅజీ స్టూడెంట్లకు బాబు కేసును
 పేటారు.

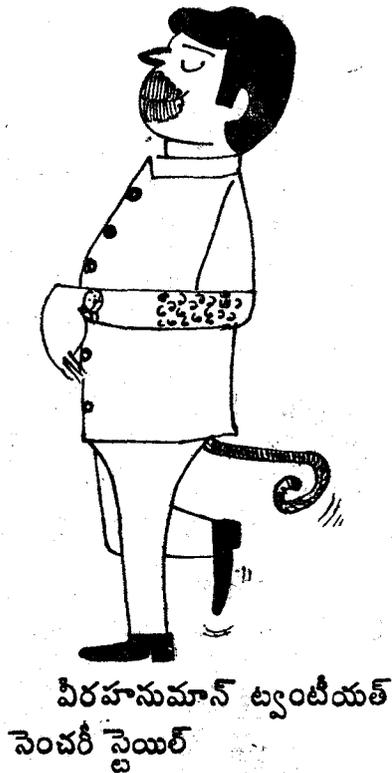
పాపం ఆ కేసు ఎవరికి అర్థం కేదు.
 అంతా పప్పులో కాలేస్తున్నారు.
 ఓ గడుసు విద్యార్థి మాత్రం కాబ
 తెలివైనవాడుగా గుర్తించి అటూటూ
 చూసి అతన్ని ఎగ్జామినేషన్ పలి
 ప్టులు ఏనుమకున్నారని వాకబుచేశా
 "నెస్ట్రేటివ్ లో ఓ కాంప్లికేషన్ అని
 చెప్పారంటే" అని చెప్పాడు.
 దాంతో ఆ విద్యార్థి క్లూ దొరికింది. ఎగ్జా
 మినేషన్ ముందు విజృంభించాడు. పస్ట్
 చూపు కొట్టిశాడు.
 కాని బాబు సమస్యకు మాత్రం పరి
 స్కారం దొరకలేదు.

శ్రోతర ఎంబ్లెజ్లులు శ్రావి
 పెట్టుముని ఒకటి పట్టు
 పట్టాడా? ఇది వరస!!!

చూపు తెప్పించటానికి ఆన్నివిలా
 ప్రయత్నంచేసి రాభంలేక రాయవైదు
 తీసుకెళ్ళమని పలకా యిచ్చారు.
 బాలయ్య యింటికి వచ్చి బాబునో
 తన్ను తల్పించా బయటికితీసే ప్రయం
 తేస్తున్నాడు.
 రాధమ్మ అడ్డుపడింది. "ఏం ప్పు
 న్నాడు" అంటూ.
 "బాబుకోసం డబ్బుతీస్తున్నాను" ని
 చెప్పాడు బాలయ్య.
 "ఆ డబ్బు లక్ష్మి పెళ్ళికోసం అట్టి
 పెట్టింది. వచ్చేనెల్లోనే ముహూర్తం. వచ్చి
 పోయారా?" అన్నది రాధమ్మ.
 "కాని బాబుని కాపాడటం అంతకంటే
 ముఖ్యమని గుర్తు చేసుకుంటున్నానని
 అన్నాడు బాలయ్య.
 "నా కళ్ళలోకి చూసి నిజం చెప్పండి
 బాబుని కాపాడుకోగంపని నమ్మక
 వుందా?"
 బాలయ్య భార్య కళ్ళలోకి దైర్యం
 చూశాడు. "వచ్చుకావవచ్చుకాలే నా
 ప్రయత్నం. చివరికా నా ప్రయత్నం
 చెయ్యటమే వాకు తెలుసు."
 "ఆ ప్రయత్నం వ్యర్థమని తెలిసి
 కూడదా?"
 "అలాంటివి ఆలోచించటం నా
 తెలివేదు."

అమె అతన్నావలేకపోయింది. వారిం
 చలేకపోయింది. అమె దైర్యంగల
 కాని ఒకరికి బాబ్బు. చివరకు యిద్దో
 రఘునీ, లక్ష్మినీ విడిచి భర్తతో ప్రయాణం
 కట్టింది.
 * * *
 రాయవెల్లూరులో రోజులు గడిచిపోత
 న్నాయి. రక్తం తియ్యటానికి, మందు
 లెక్కించటానికి బాబు వంటిమీద రోజు
 యెన్నో సూదులు.
 డబ్బు మంచినీళ్ళలా ఖర్చవుతోంది.
 "బాబా!" అని పిలిచాడు బాబు.
 రోజు రాత్రివేళ.
 "బాబూ!" అని బాలయ్య మంచందగ్గ
 రకు వచ్చాడు.
 "నాకు కళ్లు వస్తాయంటావా?"
 "వస్తాయి. వస్తాయి బాబూ."
 "రాత్రిపోతే భయంలేదుగానీ, నిన్ను
 అమ్మనీ. ఈ ప్రపంచాన్ని చూడాలని
 ఆకగావుంది బాబా. చూడఃపోతే నాకు
 చికాగ్గావుంది బాబా."
 బాలయ్య ఏడవునాపుకుంటున్నాడు.
 "బాబా! అమ్మ నిద్రపోతోందా?"
 "పోతోంది బాబూ!"
 "నీకేం తెలియదు బాబా అమ్మగురించి.
 నాకు కళ్ళులేకపోయినా అన్నీ కనిపిస్తు
 న్నాయి. అమ్మ నీకంటే ముందునప్పుడూ
 నిద్రపోదు. ఆసలమ్మ నిద్రపోవడంలేదు
 బాబా!"
 బాలయ్య రాధమ్మ కేసిచూశాడు. అమె
 నేలమీద కళ్ళుమూసుకుని పడుకునివుంది.
 ఆమె నిద్ర వటిస్తోందని బాలయ్యకు
 తెలుసు. తనవంక అతను చూస్తున్నాడని
 ఆమెకు తెలుసు! కన్నీళ్ళాపుకోవటం
 ఆమెకు చేతకావటంలేదు.
 * * *
 రఘు ఉత్తరం రాశాడు లక్ష్మి పెళ్ళి
 సంబంధంవారు ఒత్తిడి చేస్తున్నారని,
 ఆగటంలేదని.
 రాధమ్మ సంజాయిషీలు యిస్తూ
 జవాబు రాసింది.
 కొన్నాళ్ళకు రఘు మళ్ళీ ఉత్తరం
 రాశాడు- ఆ సంబంధం చెడిపోయిందనీ,
 వారు మరొకటి ఖాయంచేసుకున్నారని.
 బాలయ్య ఏమీ వ్యాఖ్యానం చేయలేదు.
 రాధమ్మ భర్త ముఖంకోకి చూడలేదు.
 డాక్టర్లు శ్రమపెడుతున్నారు. నానాప్రయ
 త్నాలు చేస్తున్నారు.
 కానీ బాబు కంటి చూపుతోపాటు వంటి
 పసకూడా తగ్గిపోతోంది.
 వాళ్ళడిగిందంతా దార పోస్తున్నాడు
 బాలయ్య.

వీరహనుమాన్ ట్యుంటీయల్ నెంచరీ డైయర్

ఓసారి రమణుడు ఉత్తరం రాశాడు. "లక్ష్మీ యింట్లో వని మహాలక్ష్మీలా చేస్తోంది. కాకపోతే చిరిగిపోయిన చీరలు కట్టుకుని, మొహన చిరునవ్వులేకుండా అవెండ్రుకలే బాబా! బ్రతికినవ్యాళ్ళు అంత బరువు మోయవద్దు; అన్నట్లు నేను కాలేజీకి వీజా కట్టలేకపోయాను. అందుకని కాలేజీలోంచి తీసేశారు. ఇంటి అద్దె కోసం ఇంటాయనా, బాకీలకోసం అప్పుల వాళ్ళు దుంపతెంపేస్తోంటే భరించలేక నేను ఉద్యోగంలో చేరాను. అదే, ఎకొంట్లు రాసే ఉద్యోగం. ఓ యినవ కొద్దో ప్రస్తుతం మాకేం భయం లేదు. రెండు పూట్లా తినగలుగుతున్నాం. ఆక్కడి మీ వని పూర్తి చేసుకుని తీరిగ్గ రండి. తొందరేం లేదు."

రావమ్మకూడా ఆ ఉత్తరం చదివింది. కాని వరిసితి ఆమె చెయ్యి దాటిపోయి దని తెలుసామెకు. ఆ సమయంలో భర్తని నిందించగం రాక్షసత్వం, నిందించకుండా వుండగల మానవత్వం వీటి మధ్యలో పడి

ను పోయింది.
 "రాదా! నన్నసహ్యాంతుకుంటున్నావా?" అన్నాడు బాలయ్య.
 "అబ్బ! అలా మాట్లాడకండి. మీరు మనిషిలా మాట్లాడుతూంటే ఆసాంగం వుంది" అంది రాధమ్మ.
 "రాదా! నా లాంటి చాదస్తూడ్ని కట్టుకొంటే దురదృష్టం."
 "ఈ దురదృష్టం ప్రతి దంపతులకు వుంటే ఒక సంఘటనలో వెల్లడవుతుందే వుంటుంది."
 "రాదా, నా ఆవేదన నీ కర్తంకాదు."
 "అర్థం కాని ఆవేదనలో చాలా బలం వుంటుంది. ఊరుకోండి మీకు వుంటుంది."
 "బాబుకి రోజూ రోజూకీ ఎక్కువవుతుంది. జీవకళ అంతరిస్తోంది."
 "బాబూ!" అని పిలిచాడు.
 "బాబూ!"
 "బాగా చదువుకోవాలనీ, పెద్ద డాక్టర్ వాలని ఎంతో ఆశవద్దాను బాబూ! కాని నా కోరిక తీరటం లేదు."
 "బాబూ! అలా మాట్లాడకు. డాక్టర్లు వచ్చారు. నీకు తగ్గు మొహం పడుతుందిట."
 "నాకు మానయితే కనబడటం లేదుగానీ తా తెలుస్తూనే వుంది బాబూ!"
 "బాబూ!"
 "షళ్ళీ షళ్ళీ చెబుతున్నానని వినుకుకు బాబూ నీకు కాకపోతే ఎవరికి వున్నది? నాకు చావంటే భయం లేదుగాని ప్రకాలని వెర్రి ఆశ బాబూ! బ్రతుకంటే నీవే చాలా యిష్టం. బ్రతకాలి. ఏవో ఏమో మాట్లాడు!"
 "చేస్తావు బాబూ! నువ్వు అన్నీ సాదిస్తావు."
 "నాకు నువ్వు కనబడతోంది బాబూ. మాటలు చెబుతుంటే ఎదిగో నీపెదాలు తెలుసుకుతున్నాయి. నీ కళ్ళలో నీళ్ళెందుకు వున్నాయి. ఏ ఏదీవకు బాబూ!"
 బాలయ్య ఆక్కడ వుండలేక తలకు పరిగెత్తాడు.

"అమ్మా!" అన్నాడు బాబు.
 రాధమ్మ దైర్యం ఏమయిందో, ఎలాగో వణికిపోతోంది.
 "బాబా నిన్నర్థం చేసుకోలేదు. నేను నిన్నర్థం చేసుకున్నానమ్మా."
 రాధ మాట్లాడలేక పోతోంది.
 "అర్థం చేసుకున్నాను గాని ఏమీ చెయ్యలేక పోయానమ్మా. అన్యాయమే చేశాను."
 "బాబూ!" అంటూ ఆమె దగ్గరకు వచ్చి అతని చుట్టూ చేతులువేసి బావురు మంది.
 "అమ్మా! ఆక్కయ్య పెళ్ళి జరుగుతుందా?"
 అతని శరీరం మీద రాధమ్మ శరీరం తల్లడిల్లిపోతోంది.
 "అక్కయ్య పెళ్ళికి నే నెక్కడ వుంటానో?"
 "బాబూ! బాబూ!! బాబూ!!!"
 "అన్నయ్య చాలా మంచివాడమ్మా. మీరు మళ్ళీ డబ్బు కూడబెట్టి అన్నయ్యకి వదలు చెప్పించి, పెద్ద డాక్టర్ని చెయ్యాలమ్మా."
 రాధమ్మ! తెలివి తప్పకున్నట్లువుతోంది.
 "అక్కయ్యనీ, అన్నయ్యనీ నన్ను క్షమించమని చెప్పమమ్మా."
 రాధమ్మకి మాటలు వినిపించటంలేదు.
 "కాని నువ్వు మాత్రం నన్ను క్షమించవద్దమ్మా. ఎందుకంటే ఎందుకంటే నా వల్ల నీకు మిగిలింది అన్నీ దాడతే."
 రాధమ్మకి తెలివి తప్పింది.
 * * *
 తర్వాత రాధమ్మకి తెలివి వచ్చింది. కాని అప్పటికి 'అక్కయ్య పెళ్ళికి నే నెక్కడ వుంటానో' అని అలమటించిన బాబూ, ఆ పెళ్ళి జరుగుతుందో లేదో, అన్నయ్య చదువుకుంటాడో, అలాగే మిగిలిపోతాడో, బాలయ్య వెనక్కి తిరిగి వెళ్లి ఆ ఉద్యోగం నిలబెట్టుకుంటాడో లేదో తెలియదుగాని - తను మాత్రం లేడు.